CUVÎNTUL DE ORDINE: RECONSTRUCȚIA!

„LUMEA E MARE ȘI BUNĂ"!

Mureșul cîntat, Mureșul iubit... „Mureș, Mureș, apă lină..."

Cîtă amărăciune a adus el, în acest an, bătrîneților cetății Alba Iulia. Gît de nemilos a înghițit 162 de case a căror tencuială și cărămidă au fost luate ca nimica. Cîte eforturi de propășire a orașului a zădărnicit unda lui hulpavă. Acum, după o năpastă pe care locuitorii acestei așezări secuiare nu au mai cunoscut-o, ferestrele caselor ude pînă la brîu (pînă la tavan unele), stau deschise larg, dar neprimitor. Am intrat în curțile oamenilor ca să le simt necazul. Dar am văzut cum ei zîmbesc încrezători, am auzit cuvinte din care răzbate hotărîrea de a ajunge cît mai repede la situația anterioară nenorocirii. Nici o clipă deznădejdea nu și-a făcut loc în zona de jos a orașului. Este și firesc, cînd, la chemarea partidului, o țară întreagă și-a întins brațele spre cei necăjiți. Simion Popa, de la Consiliul municipal, arăta că ajutorul sosit din țară este atît de mare încît se pot da și cîte 2—3 rînduri de haine sinistraților. „Avem de toate! Iată cuvintele cetățencei Ana Bucerzan, cuvinte care nu mai au nevoie de completări. Putem doar adăuga că cei loviți de nenorocire au primit tichete de alimente gratuit, corturi sosite din străinătate, medicamente. În holul telefoanelor — unde scriu aceste rînduri — se aude dintr-o cabină o voce de femeie. Emoționată, obosită de bătrînețe, dar bucuroasă. „Am primit dragu' mamei, de toate. Da, și medicamente gratuit, pentru boala mea veche". Bătrînica plînge. „De unde or fi știut că eu am nevoie de medicamente? Lumea e mare și bună, dragu' mamei!"

Și acum cîteva vorbe despre copii. Îmi erau dragi copiii, dar acum îmi sînt și mai dragi, căci tare multe lucruri de ispravă au făcut. Prin magazine, curăță articolele degradate, spală geamuri și dușumele, cară mîlul, și... învață ca și înainte. Ghetele, purtate pe umerii lor firavi, mi s-au părut prea grele, încă nepotrivite pentru mîinile lor mici. Să-i fi văzut ce mîndri treceau pe străzi, în salopete și cizme de cauciuc, cu lopeți și cazmale! Ce buni sînt copiii noștri!

Despre militari, ce să mai vorbim, căci toată suflarea știe ce forță uriașă a binelui a fost Armata Țării. Sînt tot așa cum îi știm: voioși, glumeți cu fetele, viteji și harnici. Peste tot au ajutat cu o tragere de inimă în fața căreia oricine este dator să se plece. Ei, împreună cu muncitorii, au făcut ca o fabrică de încălțăminte „Ardeleana" și Întreprinderea de morărit să-și oprească doar pentru puțin timp producția, ca, de altfel, toate unitățile economice din oraș.

Multă lume vorbește despre Viorel Bimbea — muncitor la atelierul de zonă C.F.R. — ea despre un erou. Multă lume a simțit omenia fără margini a acestuia. Oboseala serviciului și necazul de a fi el însuși sinistrat, nu-l împiedică să ajute pretutindeni.

De la CJEFS am aflat că stadionul orașului a scăpat de inundații, popicăria a fost refăcută, terenul de volei din parcul orașului este în curs de reconstrucție. Sportivii din Alba Iulia s-au arătat foarte buni la treabă.

În încheiere, trebuie spus că în scurtă vreme, oamenii rămași fără case vor avea apartamente la bloc sau case noi — după preferință. Toate acestea le vor primi gratuit.

Într-adevăr, ce mare și ce bună este lumea...

Dragoș UJENIUC

POLITEHNICA TIMIȘOARA — PESTE 80 000 LEI

Din contribuția clubului studențesc timișorean se vor realiza pînă la sfîrșitul anului peste 80 000 lei în favoarea populației lovite de calamități. Suma se va aduna din donațiile sportivilor (7 500), salariaților clubului (9 500), competiții (30 000) etc.

I. GHIDEL
Secretarul Clubului Politehnica Timișoara

ACȚIUNI ENERGICE LA TG. MUREȘ

Corespondentul nostru IOAN PAUȘ transmite telegrafic din Tg. Mureș:

● Sala de atletism a clubului sportiv Mureșul, grav avariată de inundații, a fost dată în funcțiune;

● A fost terminată curățirea terenurilor de handbal și baschet din parcul „23 August".

● Se poate juca pe șase terenuri de tenis;

● Strandul Salcîmilor a fost eliberat de mîl și se lucrează la repararea cabinelor.

● În stadiu avansat sînt lucrările de restaurare a stadionului „23 August".

SERBARE CULTURAL — SPORTIVĂ

Clubul sportiv Constructorul, din Sectorul 5, organizează duminică 7 iunie, la baza sa din sos. Olteniței nr. 19, o serbare cultural-sportivă ale cărei încasări vor fi donate pentru ajutorarea județelor sinistrate.

Publicului i se oferă un program foarte atractiv, din care spicuim.

— DEMONSTRAȚII DE ATLETISM, HANDBAL, VOLEI, BOX.

— MECIURI DE FOTBAL ÎNTRE ECHIPE FEMININE, DE OLD-BOYS ȘI COPII.

— JOCURI DISTRACTIVE.

— DANSURI POPULARE, SOLIȘTI ȘI ORCHESTRE DE MUZICĂ POPULARĂ ȘI UȘOARĂ.

Serbarea are loc între orele 8—20.

ÎN JUDEȚUL PRAHOVA — 65 000 LEI DE LA COMPETIȚII

În orașele județului Prahova au loc în aceste zile numeroase competiții, organizate în folosul sinistraților. Pînă acum s-au întrecut echipele de fotbal Petrolul și Prahova din Ploiești, Carpați Sinaia, Petrolistul Boldești, Caraimanul Bușteni și U.R.A. Cîmpina. Recent, s-a desfășurat la Ploiești un interesant turneu de handbal, cu participarea formațiilor feminine Spartac — nou promovată în divizia B — și Spicul, precum și a echipelor de băieți Spicul și Flacăra. O serie de pugiliștii din Ploiești (C.S. Petrolul, Rafinorul și Voința), Cîmpina (Energia) și Plopeni (Metalul) au participat la trei reuniuni. Adepții balonului rotund au susținut și ele un meci la Buzău: Selecționata Ploiești — Selecționata Iași 1—1.

De la aceste competiții s-a încasat suma de 65 000 lei care a fost depusă în „Contul 2000".

M. BEDROSIAN-coresp.

sportul magazin sportul magazin

MEDIAȘI... inocenți...

Cu destul ani în urmă — aveam pe vremea aceea optsprezece sau nouăsprezece ani — ne-a prins înserarea, pe mine și pe un prieten, într-un mic sat de oieri din Vrancea. Parcă văd satul și acum: o uliță povîrnită, puține case scunde de lemn cu coperișuri de șindrilă înverzită, o bisericuță ruinată sub cerul adînc, plin de lăstuni pregătiți pentru marea lor călătorie spre sud, și coama împădurită a muntelui. Dintr-o ogradă se auzeau strigăte și chiuituri. Ne-am dus acolo. Un brad sta înfipt în poarta cu bolți, împodobit cu panglici, mere și poleială de staniol. În ogradă jucau fete și băieți, le cînta din fluier un om înalt, osos, rezemat de unul din pălimarii ciopliți cu cuțitul ai cerdacului. Nimeni nu s-a uitat la noi. O masă cu plăcinte, vărzări, țuică și colaci, era așternută pe cerdac. O bătrînică ne-a întins fără o vorbă niște plăcinte și un pahar cu țuică.

— Hai să vedem mireasa, mi-a spus prietenul meu, azi o simplă și aproape șterșă amintire, printre atîtea alte șterse sau vii amintiri ale subsemnatului: numele și viața lui abia-ncepută le-a risipit necruțător războiul. (A căzut într-o noapte pe front, în liniile inamice, arzînd împreună cu avionul cuprins de flăcări).

Am intrat în casă, dar acolo n-am găsit nici o mireasă: în mijlocul odăii albe, se afla un moșneag întins pe o năsălie. Cîteva bocitoare în negru se legănau cu mîinile la gură, la capul mortului. Așezați pe scăunelele scobite în trunchiuri de copac, alți cîțiva bătrîni, în straie de sărbătoare, stau nemișcați, cu cușmele creț de miel puse lîngă picioare. Pe burta mortului, o cană de lut, plină cu țuică. Bătrînii-și fîneau cănile în mîini. Cînd, și cînd, ciocneau cu cana mortului, sorbeau o înghițitură, lăsau apoi cănile tot pe burta mortului — rămînînd nemișcați, cu mîinile în poală, cu ochi în care nu citeai nimic: totul reintra în ritualul păgîn și firesc al acestui neam ce-și socoate morții eliberați de colivia amărăciunii trupești, totul venea atît de departe, de atît de foarte departe, încît te cuprindea un îndicibil fior.

De asemenea, cu destui ani în urmă, în toamna lui '44, tăiam valea Mureșului, în urmărirea nemților care se retrăgeau dincolo de Arad și Turnu, spre pustele Ungariei. Și-n ziua aceea rîndunelele brăzdau cerul, iar toamna își urma nepăsătoare legile-i darnice și implacabile. Într-un bordei de vie pe jumătate prăbușit, am găsit un om care în mijlocul urgiei cînta din cimpoi. Avea ochi albaștri și o față liniștită, de o liniște sigură și odihnitoare.

— De ce ai rămas aici? Nu ți-e frică?

— La ce mi-ar fi? Omu' nu moare decît o dată-n viață, domnule sublocotinent. Nici to n-o să mor de două ori. Că-i azi, că-i mîne, e același lucru.

Și a cîntat mai departe din cimpoi, privindu-mă cu ochii lui limpezi, liniștiți și albaștri.

Pe valea Ampoiului, am cunoscut prin '49 sau '50, un moț. Pierduse doi feciori pe front, nevasta îi murise pe un pat de spital, de inimă-rea. Rămăsese singur pe lume, doar el cu tristețele și meseria lui de ciubărar nomad. Cînd îți închina un deț de palincă fiartă de două ori, zîmbea sfios și-ți șoptea:

— Să dea Dumnezeu, dragă domnule și bine.

Într-o poiană cu margarete mari cît un stat de om din preajma schitului Pocrov, cale de o oră de la tulburătorul sălaș de odihnă moldavă a lui Sadoveanu, am stat multe nopți de vorbă cu un pădurean, cuibăriți în finul proaspăt cosit de călugării schitului. În nopțile cu lună, ne uitam la căprioarele ce veneau să muște din trifoiul pus la umblători de prietenul meu cu piept și brațe de haiduc. Licurici i se prindeau în barbă — și fîșnetul codrului de stejar, pocnetul ghindelor în cădere, mugetul stins al sălbăticiunilor trepădînd în juru-ne, încordarea neasemuită a neutatului, dragului meu Tomi, încleștat strîns de bot ca să nu latre, izul de sudoare și păr căpresc al companionului meu mă făceau să mă gîndesc la o antică veghe în adăstarea a-tot-cuprinzătorului și burlescului Pan, zeul veșnic hlizit și cu picioare de țap, solid mîncător de fragi, afine și zmeură... și poiana aceea mirosea a flori, a frunze și a buruieni, ude, și stelele clipeau, și sunau slab în liniște buciumele stînelor din preajmă. Și totul plutea în legendă, în tihnă, în vis.

...Va pluti țară, după ce sufletul miniat al apelor va reintra în liniștea lui firească, după ce zeul naturii va fugi în adîncul pădurilor lui devastate de puhoaiele dezlănțuite, înfricoșat, el însuși de urgia poruncită poate dintr-un capriciu, poate dintr-o supărare pe care noi, oamenii, n-o vom ști niciodată. Și atunci, din aburii zvîntării marelui diluviu, peste tot și toate se vor arăta din nou chipul senin al moșneagului din Vrancea, al cimpoieșului de pe valea Mureșului, al moțului, al pădureanului iubitor de căprioare, al buciumelor și al florilor, și ne va rămîne veșnic în amintire imaginea omului scăpat din ape cu o singură legătură de ceapă sub braț și două cutii de carton în care avea două cloște pe ouă, a bătrînului ce pleca din casa dărîmată, în sin cu singura-i avere rămasă: un cățeluș, a fetițelor ce veneau la București cu „niște ciocolăți, păpuși și pezmeți Eugenia", (două). Fiindcă toate acestea reprezintă sensurile noastre în mîile de ani de răbdare și înțelegere, în mîile de ani de urcușuri, coborîșuri, bucurii și deznădejdi inerente, în cei cinci sute de mii de ani de cînd, împreună cu ce ne-nconjoară: munți, ape și ceruri — chiar dacă acum sînt supărate pe noi și noi pe ele — ne-am înălțat fruntea la soarele acestui pămînt al nostru.

Al. STRUȚEANU

OMUL DE LA GUADALAJARA

Cei unsprezece de la Guadalajara sînt solii forței și tinereții balonului românesc. Cum oamenii cresc azi într-un ritm mult mai rapid decît cel de acum cincizeci de ani, nu le lipsește fotbaliștilor noștri nici maturitatea care permite încrederea în victorie și victoria însăși. De asta nu vreau să pun la îndoială convingerea entuziaștilor sportivi în biruința ce ne-ar putea aștepta. Regret doar că n-am aflat la timp de plecarea băieților spre Mexicul plin în acest anotimp de potopul rozelor purpurii și de vînturile mirosind a chiparoasă. Le-aș fi spus o poveste cu un om chiar de la Guadalajara, din împărăția Marelui Spirit al răbdării, unde are loc acum pasionanta întrecere pentru izbînda nu doar a picioarelor antrenate și a bronhiilor rezistente, cum își închipuie unii sceptici, ci a omului total din zilele noastre, care este tare fiindcă își folosește cu, deopotrivă eficiență facultățile naturale.

Povestea asta își are titlul ei, dacă ne gîndim că, așa cum se practică azi fotbalul, este destul de ușor să ajungi în stăpînirea mingii, dar e mult mai greu să te folosești de ea fără calmul și răbdarea înțelepciunii. Iar povestea omului acela de la Guadalajara, care poate că n-a văzut niciodată o minge, deși era indian de jumătate și este știut că indienii au cunoscut din timpuri străvechi jocul mingii, făcînd din el chiar un ritual al simbolului puterii, este povestea biruinței prin calm și răbdare. Era ofițer în Armata guvernamentală, acum multe decenii, dar văzînd apriga oprimare a poporului din rîndurile căruia se ridicase, și-a părăsit unitatea și uniforma, alăturîndu-se rebelilor. Aceștia i-au spus, cu toată

renunțarea lui la gradul avut, „el capitan". El a primit titlul de la ai săi ca pe un dar și a încercat să fie demn de el, luptînd în încercări sîngeroase cu asupritorii și băgînd spaima în unitățile trupelor regulate. Pînă cînd, într-o luptă inegală, a căzut în mîinile celor pe care îi părăsise din lehamitea sa de cruzime. Nu era timp de tribunale și nici loc pentru închisori, astfel că omul nostru din Guadalajara a fost osîndit pe loc la împușcare. Însă mexicanilor le place jocul de-a cavalerismul, moștenit de la conchistadorii, care numai cavalerește nu s-au purtat la sosirea lor în Americi. Așa că i-au făcut condamnatului hatîrul împlinirii unei ultime dorințe.

Cei de la Guadalajara iubesc culorile tari, alcoolurile tari, emoțiile tari. Chiar în ceasul de pe urmă! Osînditul însă n-a cerut decît îngăduința de a mai fuma, înainte de apropiata lui mare călătorie, domol și fără nici o pripeală, o țigară. Știa el, probabil, ceva, fiindcă a aprins-o pe îndelete, cu voluptatea celor ce-și iau rămas bun de la o patimă delectabilă; a aprins-o pe îndelete și a tras primul fum cu încetineala plimbării unui melc sclerotic; între primul și al doilea fum a făcut o pauză atît de lungă, încît călăii săi prezumtivi au prins să clipească iritați din pleoape; pauza dintre al doilea și al treilea fum a fost cel puțin încă o dată așa de lungă ca aceea precedentă. Și, tot așa, încît țigara, care nu era nici mare, nici mai groasă de cum sînt țigările obișnuite, a durat o oră, și încă tot nu se isprăvise. Adică a durat exact atîta cît rebelii să aibă răgazul de a se regrupa și de a-l elibera pe îndrăgitul lor „el capitan" din ananghia în care se afla.

Omul de la Guadalajara a învins, astfel, prin calm și răbdare. Prin calmul și răbdarea, care dacă vor funcționa cum se cuvine, adăugate năvalnicei tinereți a alesei noastre și jocului ei armonios, sprinten, inteligent, vor ridica, probabil, valuri de urale în (sînt modest din fire) sutele de mii de entuziaști ai fotbalului românesc.

George SBÂRCEA

RĂSPUNDE Don Poștaș

GOST, REȘIȚA. **„In ultimul timp, se vorbește tot mai mult despre computere, creiere electronice și alte inovații miraculoase**

ale tehnicii moderne. In ziare, au apărut în repetate rînduri uncle rezultate comunicate de aceste mașini, după ce au pus față în față un boxer care încă se plimbă pe planeta noastră, cu unul care și-a mutat domiciliul, în paradis sau în iad. Și, curios, mortul îl bate pe cel viu. La fel, mașinile n-au mai așteptat ca Pele sau Riva să șuteze la poartă și ne-au informat cine va fi campioană mondială la fotbal. Cum sînt făcute calculele?" Să vă spun drept: nu știu! Presupun că se întocmesc fel de fel de fișe, cu victorii și înfrîngeri, cu coeficienți, computerele stabilind pe baza lor o ierarhie sau un pronostic. Dar, noi știm, din experiență, care e soarta pronosticurilor. Mai ales la fotbal!

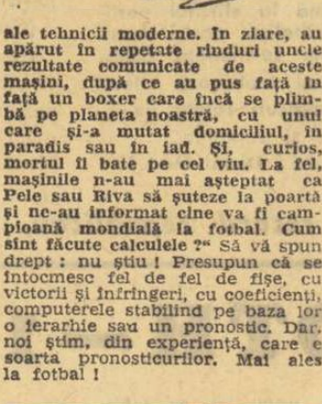

NELU BOBÎRNAC, MURFATLAR. Murfatlar? Vă invidiez! N-ați vrea să veniți dv. în București și să mă mut eu la Murfatlar? Măcar pentru o săptămînă! Pînă atunci, să vă dau datele cerute despre cei doi tenismani ai noștri, Ilie Năstase și Ion Țiriac. Primul, are 24 de ani. Cel de al doilea — 31 de ani.

ION SOFRONIE, I.C.H. POIANA. Așa este: Pîrcălab a făcut primii pași în fotbal la Tînărul dinamovist. De aici, el a plecat la Arad, la U.T.A., unde a jucat în prima formație. Din 1961 (toamna) a revenit la primul său club, Dinamo București.

GABRIEL POP. REȘIȚA. Englezilor le place să spună că boxul, în forma sa mai nouă, ar fi o „invenție" britanică. Cuvîntul „box", spun ei, este de origine englezească, provenind din verbul „to box", care înseamnă „a lovi cu pumnul". Boxul s-ar fi născut, după englezi, în anul 1719, la Londra, unde un anume Tom Figg (pe numele lui adevărat James Figg) și-a făcut apariția la un circ, provocînd la întrecere pe orice spectator dornic să se măsoare cu el în lupta cu pumnii. În muzeul sportiv din Roma există însă unele documente care contrazic afirmațiile englezilor. Astfel, unul dintre aceste documente arată că, în anul 1425, a avut loc la Veneția un turneu de box al gondolierilor, iar un alt manuscris vechi, datînd din anul 1650, vorbește despre regulile luptei cu pumnii, din acele vremuri.

DOREL ROMAN, TIMIȘOARA. **„Sînt un înflăcărat suporter al Politehnicii Timișoara și aș dori să-mi spuneți rezultatele următoarelor partide: 21 oct. 1956: Știința Timișoara — Energia Flacăra Ploiești; 24 noiembrie 1957: Știința Timișoara — Energia Steagul roșu Brașov".** Nu știm ce să credem! Vă amintiți datele cînd s-au disputat meciurile respective (poate că ne puteți spune, cu precizie și ora la care au început!), dar ați uitat rezultatul. Oricum, vă satisfac rugămintea: Știința Timișoara — Energia Flacăra Ploiești: 0—0; Știința Timișoara — Energia Steagul roșu Brașov (la debutul echipei brașovene în divizia A): 2—3.

IONEL STANGIU, CĂLĂRAȘI. Titus Ozon a jucat de 22 de ori în echipa națională. Să vă spun și în ce perioadă: 1952—1957.

GHEORGHE BATGROS, GIURGIU. Vreți să știți ce timbre trebuie puse pe o scrisoare adresată lui Pele, la Rio de Janeiro? La această întrebare putea să vă răspundă orice coleg de-al meu de la... P.T.T.R. Dacă vreți să trimiteți scrisoarea, cu avionul, 8,40 lei.

PASCU MARINESCU, CONSTANȚA. Și portarii pot executa o lovitură de la 11 metri (în urmă cu 35 de ani, Zombori, portarul Ripensiei, era un adevărat maestru în executarea loviturilor de pedeapsă). Este recomandabil însă ca înaintașii să nu se bizuie pe portari și în aceste ocazii, ci să se descurce singuri!

VLAD VOIȘTEANU, BUCUREȘTI. Aveți dreptate: acel dificil 2—1 cu care R.F. a Germaniei a învins Marocul nu se înscrie în rîndurile marilor surprize, fotbalul marocan marcînd o creștere evidentă. Noi am și pierdut în fața Marocului, cu 3—1, într-un meci disputat la Casablanca, în care am aliniat echipa: Voinescu — Popa, Ivan — Petru Emil, Nunweiller III, Koszka — Pîrcălab, Constantin, Manolache, Ghergheli, Tătaru. (Au mai jucat: Sfetcu, Ion Ionescu și Selimesy).

Ilustrații: N. CLAUDIU

RECENZII

VĂ RECOMANDĂM UN „CAIET"

În domeniul aspru, arid și atît de pretențios al cercetării științifice dedicate problematicii educației fizice și sportului, trebuie consemnată din nou contribuția activă și creatoare pe care o aduce. Centrul metodologic de studii și documentare al Consiliului județean pentru educație fizică și sport Timiș.

Cu o perseverență și rigurozitate specific bănățeană, învățați din copilărie, de acasă, să ia lucrurile în serios, oamenii care s-au angajat să piloteze destinele Centrului nu fac lucru de mîntuială.

Consfătuirile metodico-științifice organizate anual de centrul timișorean au căpătat notorietate, se bucură de reputația unor reuniuni cu înaltă ținută științifică.

Principalele critici care s-au adus și se aduc — în general — acestei sfere de activitate, privesc caracterul abstract, pur teoretic, al temelor abordate, se referă la faptul că cercetarea științifică ar cobori prea încet scara care duce din laborator și amfiteatru pe stadion, în club, în asociație, în viață.

Este absolut real! Dar, spre a respecta integral adevărul, trebuie să spunem că foarte mulți antrenori, profesori, instructori, tehnicieni și activiști ai mișcării sportive ignorează rezultatele cercetării științifice, teoria modernă, nu le studiază și — bineînțeles — nu le cunosc, continuă în activitatea lor practici de rutină care-i scutesc de efortul atît de incomod al gîndirii.

Materialele documentare difuzate se prăfuiesc între scoarțe nedeschise, deși foarte adesea ele conțin idei noi, interesante, roadele unor cercetări minuțioase, concluzii statistice revelatoare.

La redacție ne-a parvenit cu cîteva zile în urmă un „CAIET DOCUMENTAR" care cuprinde lucrările prezentate la Consfătuirea metodico-științifică organizată, anul trecut, la Lugoj, de către C.M.S.D.-Timiș. Sînt reproduse în ea 21 de comunicări și referate abordînd două teme majore în concepția actuală despre educație fizică și sport:

1. ORGANIZAREA RECREATIVĂ A TIMPULUI LIBER;

2. EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÎNT.

Într-un volum de aproape 200 de pagini, colectivul timișorean, cu colaborarea cîtorva cercetători din țară, oferă un material vast și interesant, cu mari aplicații practice.

Dar, pentru a fi transpus în viață el trebuie studiat. Recomandăm cu căldură acest „Caiet", nutrind speranța că el nu va avea, ca multe altele, trista soartă a colbului...

Valeriu CHIOSE

Cartea sportivă românească, peste hotare

„MEDICINA DE LA CULTURA FISICA"

O surpriză extrem de plăcută. Avem în față un volum elegant, un tom de peste 600 de pagini, care ne-ar fi atras oricum atenția, prin titulatura lui: „MEDICINA DE LA CULTURA FISICA". Dar privirile ni s-au oprit mai mult asupra acestei cărți în limba spaniolă tipărită în Mexic, cînd am întîlnit și nu-

mele coordonatorului operei: Dr. Fl. C. Ulmeanu.

Iată, așadar, o nouă dovadă a prestigiului pe care și l-a cîștigat peste hotare mișcarea noastră sportivă, mulți dintre cei care activează în acest domeniu. După nenumărate afirmări în arena mondială ale reprezentanților României, în aproape toate sporturile, în străinătate a început să se manifeste tot mai mult interes pentru metodele folosite de specialiștii români în procesul de instruire sportivă, pentru vederile lor în acest domeniu, pentru tot ceea ce întreprind aceștia pe drumul realizării unei pregătiri optime a vîrfurilor sportive. Și, după ce o serie de antrenori din diferite sporturi au fost solicitați, pentru perioade mai lungi sau mai scurte, să pregătească loturile naționale sau echipele de club din alte țări, a venit rîndul cărților de specialitate, scrise de oameni de știință și tehnicieni români, să fie cerute în străinătate, ceea ce, firește, nu poate constitui pentru noi decît un motiv de satisfacție. Și, de ce n-am spune-o, chiar de mîndrie.

„MEDICINA DE LA CULTURA FISICA", apărută în versiune spaniolă în editura „Pax" este ultima mărturie a acestei prețuiri. Cum arătam, este un volum de mari proporții, care înfățișează nu numai experiența și ideile dr. Florian C. Ulmeanu, ci și pe acelea ale altor oameni de știință și specialiști români — academicienii Șt. Milcu, dr. I. Țurai și dr. E. Crăciun, dr. C. Obrascu, dr. N. Zega, dr. V. Nicolau, dr. V. Iliescu, dr. G. Cherebețiu, dr. A. Chavezi, chimistul Gh. Haralambie — dr. Fl. C. Ulmeanu fiind prezentat ca redactorul responsabil al acestui volum, coordonatorul lui, cel care a strîns și a selectat tot ce a fost mai important în concepțiile românești, ale sale și ale altora, despre medicina culturii fizice.

De fapt, este vorba de ediția a II-a a acestui volum, solicitat de editura respectivă, ca urmare a interesului de care s-a bucurat prima ediție și, așa cum arată dr. Florian C. Ulmeanu în prefață, (în „prolog") pentru a reflecta **„los progresos realizados en este intervalo de tiempo en nuestro país y en el extranjero".**

J. B.

AZI, SE VA CUNOAȘTE CÎȘTIGĂTOAREA „CUPEI ROMÂNIEI" LA OINĂ

MANGALIA, 6 (prin telefon). Cele 4 favorite ale „Cupei României", Biruința Gherăești, Dinamo București, Avîntul Curcani și Avîntul Frasin, pe care sorții le-au situat în aceeași grupă a preliminariilor au confirmat pînă acum așteptările. Ele au avut comportări ce au demonstrat o dată în plus frumusețea oinei.

Turul eliminatoriilor a evidențiat, însă, în principal, echipa din Gherăești, care, bine pregătită și-a învins toți adversarii reușind în compania dinamoviștilor cel mai echilibrat meci: 14—13. În retur formația antrenorului Ion Popescu-Buftea, Dinamo București, jucînd excepțional, a învins succesiv pe Avîntul Curcani cu 25—7, Biruința Gherăești cu 20—11 și Avîntul Frasin cu 19—11.

În cealaltă serie, pentru C.P.B. meciurile au avut mai mult un caracter de pregătire, fapt ce a permis antrenorului Alex. Rafailescu să încerce mai multe formule de echipă.

CLASAMENTELE PRELIMINARIILOR: **seria I:** 1. Dinamo 10 p, 2. Biruința Gherăești 10 p — punctaj mai slab — 3. Avîntul Frasin 4 p, 4. Avîntul Curcani 0 p. **Seria a II-a:** 1. C.P.B. 15 p, 2. Viața nouă Olteni 12 p, 3. Drum nou Boureni 5 p, 4. Torpedo Zărnești 4 p, 5. Tricolorul Baia Mare 4 p.

Turneul final se va încheia duminică dimineața.

Ir. IOANIȚESCU

Lupta pentru titlul mondial este în plină desfășurare.

Meciurile pe care le va susține echipa României și multe alte interesante întîlniri, transmise în direct sau din înregistrări, le puteți viziona la dv. acasă, prin intermediul televizorului VENUS.

Astfel veți putea urmări:

— Duminică 7 iunie, la ora 16.30 — România — Cehoslovacia, înregistrare;

— Duminică 7 iunie, la ora 19.50 — Anglia — Brazilia, în direct;

— Joi 11 iunie, la ora 16.50 — România — Brazilia, înregistrare;

— Duminică 14 iunie, la ora 19.50 — un meci din cadrul sferturilor de finală, în direct;

— Miercuri 17 iunie, la ora 23.50 — prima semifinală, în direct;

— Joi 18 iunie, la ora 16.50 — a doua semifinală, înregistrare;

— Sîmbătă 20 iunie, la ora 23.50 — meciul pentru locul 3—4, în direct;

— Duminică 21 iunie, la ora 19.50 — meciul final, în direct.

Răspunsul la această întrebare pe ecranul televizorului

VENUS

Vizionare și audiție excelente.

Prețul 3400 lei. Se poate cumpăra și cu plata în 12 pînă la 18 rate lunare, cu un aconto între 510—680 lei.